

Глобален иновационен индекс (Global Innovation Index)

Основната цел на Глобалния иновационен индекс е да се превърне в количествен измерител, който да отрази по-добре и пълно иновациите в обществото и да премине границата на традиционното разбиране за иновациите като брой докторанти, брой публикувани научни изследвания, създадени изследователски центрове, брой патенти и разходи за НИРД.

Като теоретична основа на концептуалната рамка на Глобалния иновационен индекс се използва разграничаването на благоприятни фактори (благоприятна среда за иновационна дейност, потенциал) и резултати от иновационната дейност.

Глобалният иновационен индекс е проект в непрекъснато развитие и в момента включва най-новите виждания за измерване на иновациите. Структурно се състои от стълбове (сфери, фактори) и под-стълбове (под-сфери, под-фактори). Конструиран е върху два под-индекса – под-индекс на "Иновациите на входа" и под-индекс на "Иновациите на изхода", като всеки от тях е изграден около конкретни стълбове. Пет входна стълба (сфери) отразяват елементите на националната икономика, осигуряващи новаторски дейности: (1) Институции, (2) Човешки ресурси и изследвания, (3) Инфраструктура, (4) Съвършенство на пазара и (5) Съвършенство на бизнеса. Два стълба отразяват иновациите на изхода: (6) Научни резултати, и (7) Творчески резултати. Всеки стълб е разделен на под-стълбове, а всеки под-стълб се състои от конкретни индикатори.

В общото класиране на страните според Глобалния иновационен индекс през 2011 г. България се нарежда на 42-ро място, при 49-то през 2010 г. и 74-то през 2009 г. Това класиране показва не само преминаване в първата половина, а в първата третина на класацията на страните по глобална иновация. Формирането на тази тенденция говори за осезаем напредък в областта на иновациите в нашата страна. Независимо от това, от страните-членки на ЕС, зад нас остават само Полша (43), Румъния (50) и Гърция (63).